

Bir Demet Şiir

Gördüm seni gülüyordun sîma-i âdemîde
Bende ne kalp kaldı, ne ciğerler, ne de dîde¹

RUH VE AŞK

Sevgilim raksa gelmiş
Kalbinden bir nur akmış
Seyredip de gözlüyor
Güneş onun gözleri

Özümüz bir, gözümüz bir
Haydi, sevgilim hep ileri

Yıldızlar, galaksiler
Her biri birer dilber
Çiçekler ve bitkiler
Hepsi aşkın gözleri
Belki de cilveleri

Haydi, sevgilim hep ileri

Her şeyin, gözümde çiçek
Ağrıların bende dincek
Sevgi gülü, bir gün senin
Gönlünde de bitecek
Utancından terleyecek
Aşkın hayat çeşmesinden
Bu şarabı hep içecek

Sevsen de sevmesen de
Bu sır saklıdır bende
Sende de saklı kalsın
Aşkımız baki kalsın..

¹ Dide, göz demektir.

KAFDAĞI

Çık ey sevgili Kaf dağına
Uç ey sevgili zirvelere
Sen bir Anka'sın çık Kaf'a
Tutunsun herkes eteklerinin
Sonsuzluđuna

Seni kirletmek istemem dağarcığımda
Seni hapsetmek istemem odacığımda
Çık ey sevgili Kaf'ın sonsuzluğuna
Tutunsun herkes senin kanatlarına
Kalmasınlar sürüngeñler gibi...
Gelin odasında
Hapsetmesinler seni bu dünya
Düđününde

Koş ey sevgili sonsuzluđa
Kalmasın senin namın sanmalarda
Visalimiz kalsın sonsuzlarda
Bir kere görsem seni kollarımda
Olur, bütün varlık yanımda peyda

AH SANA DOĐRU GELSEM

Ah! Sana dođru gelsem
Ah! Bir nehir olsam
Sana dođru aksam
Bir ayna olsam
Çiçeklerine baksam

Ah! Sana dođru aksam
Ah! Bir yıldız olsam
Varlığına konsam

Ah! Bir çiçek olsam
Senin için solsam
Ah! Sana dođru baksam
Üstünde bir yol olsam
Sonsuzluđa gitsem
Noktayı mezar taşıma koysam

Ah! Sana dođru gelsem
Sana dođru baksam...
Senin için ölseñ...
Sana dođru gelseñ...

Not: "Ah" Farsçada özlem ve acı ifadesi olmakla beraber, toprak manasına da gelir.

SEN

Hayalimin ufkunda dođan bir güneşsin
Kalbimin burçlarında dalgalanan bayraksın
Kur'anımda okunan bir ayetsin...
Bağımda parlayan bir çiçeksın...
Yok, bu fakirin başka çaresi ne etsin
Bekliyor senden bir feyz u tecelli gelsin
Gelmezse yıkılır dünyam
Bunu sen de bilirsin..

VE GERÇEK SEVGİ

Güzelliğinin şimşegidir, aydınlatmış ufkumu
Şarab-ı aşkımdan içir bu garibe bir yudumu

Gel gül ü bülbülü kıskandıralım öz bahçede
Olsun bütün kâinat serâser pür neşe u zinde

Oluşsun bu sema-i rahmette bütün elmalar
Olsun yanımda peyda bütün gül ü gülнарlar

Mevsim-i yazda sunsunlar nimetleri ellerinde
Kalsın bütün ins u cinn u kâinat nimet içinde

Ölüm kışını geçiririm nazenin göğüslerinde
Eder içindeki aşk u rahmet beni yeniden zinde

Varlık fezasına saçarız sevgi tohumlarını
Karışırız ebediyete ki; kimse bilmez tarifini

KARANLIK

Yaratıklara çok yararlı bir örtü
Yıldızların denizi ve tarlası
Uzayın ve zamanın içyapısı
Ne pozitif ne negatif
İkisinin ortası
Çođu insan o mağaranın bir yarasası
Işıktan rahatsız olurlar
İşte insanlığın baş belası...

Karanlık büyük bir sıfırdır
Yaratıklara dayelik yapar
Demek gerçek annelik
Sıfır olmaktan geçer

Ve karanlık bazen ışığa bir zarf olur
Sıfırlar “1”deki sonsuz
Büyüme kabiliyetini ortaya koyar
Küfür, imanın gelişmesine altyapı olur
Zulüm bizdeki karanlığa benzemez
O, hadiste kıyametteki zehirli
Zulumata benzetilir.

BAYRAM TEBRİĞİ

Yeni bir tecelli olsaydı
Ve bir nebula doğsaydı
Gazlar cezbeye gelip
Galaksiler oluşsaydı
Ve yeni bir Güneş doğsaydı
Yeni bir dünya da kurulsaydı
Onda dört mevsim bulunsaydı

Ve çiçeklerle böcekler sarmaş dolaş olsaydı
Ve başlarında bülbüller ötseydi
Ve sevgili Güzelim bana bir gülseydi
Ruhu, ruhuma bir ayna olsaydı
Ve beni Allah’ın nazarına gösterseydi
O bakışlarla beka bulup benliğim bitseydi
Nefsime eritip kalbime kuvvet yapsaydı
Ruhumun ilk ve son bayramı olsaydı

Onunla arkadaş olsaydık
Hep beraber yenedünyalar kursaydık
Âşıkların kalbine dikenli güller dikseydik
Ve onları beraber seyretseydik
Ve hep beraber göz göze gelebilseydik
Sevenlerin ve sevilenlerin bayramını kutlasaydık
Sevenler, sevilenleri kutsadığı gibi
Bir kere de olsa birbirimizi kutsasaydık

SEVGİLİM

İpekten örülmüş pak elleri,
Zümrüten yapılmış nur gözleri.

Gerdirmiş kanatlarını üstüme,
Parlayan bir ruh olmuş büstüme.

Ona kul olmak borçtur üstüme
Olmazsa olmaz bana esame.

Kemikle örülmüş bir kefenim,
Ruhundan yapılmış bir Benim.

Zamanla okunan bir izlenim,
O beni, ben onu hep izlerim.

Emriyle örülmüş ellerim,
Kudretle konulmuş gözlerim.

Zamanla gözlenen bir güzelim,
O beni, ben onu hep özlerim.

YOK OLMAK

İşte her şeyin bittiği bir noktadayım
Ve yarın ne olacağını hiç bilmiyorum
Kâinatla olan sayısız ilişkilerim kesilmiştir.
Ölüm mü desem bilemem...
Yokluk mu?
Desem, değildir.
Böyle bir durum için hazırladığım
Herkes ve her şey aleyhime dönüyor.
Yarlar, adeta yılanlar oldular.
Kemalatım, kusur olup karşıma çıktılar
Lezzetler, elem oldu. Bildiklerim
Birer meçhulât oldu.
Her taraf karanlıklarla doldu.
Acaba! Ne yaptık da böyle oldu!?

VAR OLMAK

Karanlık ve sonsuz bir fezada
Bir Güzel göründü
Onda 100 milyar × 100 milyar

Güller bitti
O güllerin katmanlarında her şey vardı
Ve o Güzel, o güllerin başlarında
Birer bülbül bulundurdu
Etrafta da bir yığın yılan, çiçek ve böcek
Her birisi ayrı bir yetenek

İşte gel ey kelebek
Kon bir güle
Belki seni de benzetirler bülbüle
Nutkun yoksa da lisan-ı halinle gel dile
Sen bir tırtılsın; istedin uçtun
İsteseydin, bülbül de olurdun;
Dile O'ndan dile..

KELEBEK

Çeşit çeşit, rengârenk
Her birisi kâinata birer denk
Aşk ateşiyle tutuşup kanatlandılar
Onların sevgilisi bazen bir çiçek bazen lambalar

Onlar, aşk uğruna kendilerini yakarlar
Tırtıl gibi kalmış insanlar
Yalnızca onlara bakarlar
Bilmezler ki; onlar
Serbest dolaşıp tesbih eden
Birer melektirler
Demek kelebek, serbest bir melek

İKİ GÖREVLİ: ARI VE KARINCA

Arı, Allah'ın dediklerini yapar
Karınca, karnının emrettiklerini işler
İkisinin arasındaki bütün farklar
Bundan doğar

Fakat karınca yaşlanınca
Hırsı bırakınca kanatlanır uçar
Ayaklar altında ezilmekten
Sebepler dünyasında sıkılmaktan kurtulur
Adeta bir veli olur
Çiçekler üstünde güneşin ışınlarıyla
Muhabbet eder, gezer, dolaşır..

ÇİÇEKLER

Kâinatın kalbinden birer tebessüm çiçekler
Demek Biri, onlarla kendini sevdirmek ister
Evet, eskiler demişler:
Aşktan güller biter
Dünyanın derinliklerinden
Aşk ateşi gelir dile
Canlanır yeryüzü
Çiçekler o aşkın gözü

İnsan, yeryüzünün bir sonbahar çiçeği
Bazen kalbi, bazen özü, bazen gözü
Bazen değersiz bir böceği
Bazen bir dünya olur
İçindeki aşk cehennemi tutuşur
Sonra yanar kül olur
Bazen de bülbül olur
Şükreder durur

Ya Rab! Ne çiçeğim var, ne böceğim
Ne gülüm var ne de bülbülüm
Her şeyden sıfırım, huzurunda hazırım.
Senin rahmet yağmurlarını bekleyen
Bir çiçek gibi iki büklümüm.

Bahaeddin Sağlam